

oplysninger kan registreres på anden måde end i et transportdokument, jf. § 94, er tilføjet en bestemmelse herom.

Der er i forslaget indsat et nyt stk. 6, hvorefter befordrerer ikke kan påberåbe sig ansvarsbestemmelserne i stk. 3 og 4, og de deri angivne ansvarsgrænser for skade som følge af forsinkelser eller skade på rejsegods, hvis skaden kan tilskrives befordrerer, dennes ansatte eller dennes agenter som forsætlig eller hensynsløs handling eller undladelse i tilfælde, hvor de pågældende ved, at deres handling eller undladelse kunne medføre en skade.

Forslaget til § 111, stk. 7, svarer til den gældende § 111, stk. 5, med den tilføjelse, at retten udover at kunne tilkende sagsøger sagsomkostninger også kan tillægge renter.

Forslaget til § 111, stk. 8, svarer til den gældende § 111, stk. 6.

Til § 111 a (Montreal-konventionens art. 28)

Der er i forslaget indsat en ny § 111 a, der omhandler udbetaling af forskudsbeløb til den erstatningsberettigede, hvis en passager bliver dræbt eller lider skade på legeme eller helbred som følge af en flyulykke.

I Montreal-konventionen er der åbnet mulighed for, at spørgsmålet om forskudsbeløb fastsættes nationalt. For EF-luftfartsselskaber gælder således art. 5 i forordning nr. 2027/97, som ændret ved forordning nr. 889/2002, hvoraf bl.a. fremgår, at forskudsudbetaling kun skal »tilbagebetales i de i art. 20 i Montreal-konventionen nævnte tilfælde, eller hvis den person, som har modtaget forskudsudbetalingen, ikke er den erstatningsberettigede person«. For luftfartsselskaber, der er hjemmehørende i Grønland eller på Færøerne vil tilsvarende regler gælde i medfør af forslaget til § 90 b. For luftfartsselskaber, der ikke er EF-luftfartsselskaber eller hjemmehørende i Grønland eller på Færøerne, og som måtte få adgang til at flyve indenrigs i Danmark, vil ligeledes gælde reglerne i de nævnte forordninger, jf. forslaget til § 90 b.

Forslaget til § 111 a indebærer, at der vil gælde regler om udbetaling af forskudsbeløb i tilfælde af ulykker inden for dansk område med et udenlandsk luftfartsselskab, (der ikke er et EF-luftfartsselskab), for så vidt der i det involverede luftfartsselskabs nationale lovgivning gælder krav om forskudsudbetaling.

Et udbetalt forskudsbeløb vil alene kunne kræves tilbagebetalt, hvis modtager med forsæt eller ved uagtsomhed har forårsaget eller bidraget til skaden, eller vedkommende viser sig ikke at være den erstatningsberettigede person. Overstiger forskudsbeløbet derimod det reelle tab, kan det overskydende beløb

ikke kræves tilbagebetalt. Forskudsbeløbet kan derimod fraregnes i det endelige erstatningsbeløb, hvis dette er større end det udbetalte forskudsbeløb.

Til § 112 (Montreal-konventionens art. 26)

Bestemmelsen i forslaget til § 112 svarer til den gældende § 112, stk. 1. Bestemmelsen i den gældende § 112, stk. 2, er udgået som overflødig. Det fremgår allerede af § 108, stk. 2, nr. 1, at befordrerer ikke er ansvarlig for skade på gods, i det omfang skaden skyldes godsets egen beskaffenhed eller fejl i dette.

Til § 113 (Montreal-konventionens art. 25)

Der er med forslaget til § 113 åbnet mulighed for, at befordrerer kan indgå aftale om, at der skal gælde højere eller slet ingen ansvarsgrænser.

Til § 114 (Montreal-konventionens art. 30)

Bestemmelsen svarer til den gældende. Erstatningsansvarslovens § 23 om nedsættelse eller bortfald af arbejdstagerens erstatningsansvar i nærmere angivne tilfælde vil finde anvendelse.

Til § 115 (Montreal-konventionens art. 31, stk. 1-3)

Det er nu præciseret, at bestemmelsen - foruden gods - også vedrører indskrevet rejsegods. Endvidere er der som en konsekvens af, at oplysninger kan registreres på anden måde end i et transportdokument, jf. § 94, tilføjet en bestemmelse herom. Det er endvidere præciseret i forslaget til § 115, stk. 3, at meddelelse til befordrerer kan ske i elektronisk form.

Til § 116 (Montreal-konventionens art. 31, stk. 4)

Bestemmelsen svarer til den gældende § 116.

Til § 117 (Montreal-konventionens art. 33)

Bestemmelsen i forslaget til § 117, stk. 1, svarer til den gældende § 117, stk. 1.

I forslaget til § 117, stk. 2, er der i forhold til passageren en forbedring af bestemmelserne om værneting, idet der udover de 4 valgmuligheder, der i dag gælder med hensyn til valg af det sted, hvor der kan anlægges erstatningssag mod luftfartsselskabet (værneting), indføres endnu en valgmulighed (det såkaldte 5. værneting), som dog kun gælder, hvis der er tale om personskadeerstatning.

Dette indebærer, at der - i modsætning til de gældende regler - tillige vil kunne anlægges erstatningssag ved retten i den medlemsstat, hvor passageren på ulykkestidspunktet havde fast bopæl eller vedvarende opholdssted, forudsat det pågældende luftfartsselskab